

РЕШЕНИЕ

№ 23669

гр. София, 15.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в публично заседание на 23.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **12202** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) във вр. с чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на Н. М. И., Р. И. С. и „Аутостейт“ ЕООД против заповед № САГ23-РА-18-53/18.10.2023г. на главния архитект на Столична община (СО). Със заповедта на основание чл. 57а, ал. 1, т. 1, ал. 3, ал. 6 и ал. 7 от ЗУТ, във вр. с чл. 56, ал. 2 от ЗУТ, е наредено премахване на преместваем обект, наименован „Будки - два броя“, находящ се в поземлен имот (ПИ) с идентификатор 68134.1007.266, м. „Кръстова вада“ и м. „Южен парк“- IV част, район „Триадица“ на СО. В жалбата се навеждат доводи за нарушение на материалния и процесуалния закон при нейното издаване. Ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата като неоснователна. Заинтересованите страни „Интерлос интернешънъл“ ЕООД, „Инфраинжстрой“ ЕООД, „Криптон електроник“ ЕООД и „Репро“ АД не изразяват становище относно допустимостта и основателността на жалбата.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лица, които имат правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Установява се от представения констативен акт (КА) № 3/22.06.2023г. (л.65 от делото), че на посочената дата служители от дирекция „Общински строителен контрол“ на СО извършили проверка на обект „Будки - два броя“, находящ се в ПИ с идентификатор 68134.1007.266, м. „Кръстова вада“ и м. „Южен парк“- IV част, район

„Триадица“ - Столична община. Отбелязано е в КА, че обектът е собственост на Н. М. И. и за него не са представени строителни книжа. Обектът е описан като два броя будки с носеща метална конструкция и плосък покрив, с фасади от сандвич панели и ПВЦ дограма. Посочено е в КА и, че обектът е захранен с електричество.

Въз основа на констатациите в гореописания КА, както и след обсъждане на направените срещу него възражения и отхвърлянето им, издателят на процесната заповед е приел, че обектът е преместваем, като за същия няма издадено разрешение за поставяне, съгласно чл. 56, ал. 2 от ЗУТ. Поради това и на основание чл. 57а, ал. 1, т. 1, ал. 3, ал. 6 и ал. 7 ЗУТ, разпоредил премахването му.

Установява се от представените нотариален акт (НА) от 04.09.1996г., № 169, том LXLIII, дело 18586/1996г. и удостоверение за сключен на 18.03.1959г. граждански брак (л.147-148), че по време на последния първата жалбоподателка е придобила имот, който по описанието си съответства на ПИ с идентификатор 68134.1007.266. Съгласно удостоверение за наследници № 150/28.10.2008г. на [населено място], [община], /л.149/, жалбоподателят Р. И. С. е наследник по закон на починалия съпруг. Следователно, той също притежава вещно право върху посочения имот. Третият жалбоподател се легитимира за собственик на една шеста идеална част от същия имот с НА вх. рег. № 19236/19.05.2009г. на Службата по вписванията /л.88-89/.

Главният архитект на СО е надлежно оправомощен да издава заповеди за премахване на преместваеми обекти по чл. 57а, ал. 3 от ЗУТ с представената заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021 г. на кмета на СО – т. 1.35. Последното е допустимо съгласно разпоредбата на § 1, ал. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗУТ, според която кметът на общината може да предостави свои функции по тази закон на главния архитект на общината.

Неоснователно се явява твърдението на жалбоподателите за нарушение на материалния и процесуалния закон при издаване на обжалваната заповед. Независимо от това, че адресатът на процесната заповед не е бил предварително уведомен за проверката са били изпълнени задълженията на административния орган съгласно чл.35-36 АПК, като КА е бил надлежно връчен, с което на страните е бил даден срок за възражения срещу констатациите, в т. ч. предоставянето на доказателства.

Съгласно чл. 56, ал. 1, т. 2 от ЗУТ върху поземлени имоти могат да се поставят преместваеми обекти за административни, търговски и други обслужващи дейности. За такива обекти се издава разрешение за поставяне въз основа на схема и проектна документация, одобрени от главния архитект на общината. Такива обекти са процесните будки, предвид безпротиворечиво установените им характеристики.

По делото е прието заключение на съдебно-техническа експертиза, което съдът в настоящия състав възприема като обективно, компетентно и съответно на обстоятелствата по делото. При проведения оглед на място вещото лице е установило наличието на два броя будки - едната с размери 2,00 /2,00 м, поставена непосредствено до входа на имота от [улица], а втората - с размери 1,45/ 1,45 м., поставена в близост до металното хале в края на парцела, в югоизточната част. Будките са в много добро състояние, с носеща метална конструкция, плосък покрив, фасади от сандвич панели и ПВЦ дограма. Посочва се в заключението, че при направен оглед на място и в район „Триадица“ на СО, не са установени Разрешение за поставяне и схема за поставяне на будките, съгласно разпоредбите на чл.56, ал.2 от ЗУТ. Единствено на приложената схема /ситуация/ към Разрешение № 5/05.07.2006г. за поставяне на сглобяемо метално хале за автокъща, е предвидена една будка за

пропускателен пункт, като установените на място две будки не съответстват на предвиденото местоположение в приложената схема /ситуация/ към Разрешение за поставяне № 5/05.07.2006г. С при изслушване на заключението в открито съдебно заседание на 23.10.2024 г. вещото лице също посочва, че подобен тип будки се ползват като пропускателен пункт, но местоположението им в случая не съответства на предвиденото местоположение в приложената схема /ситуация/ към Разрешение за поставяне № 5/05.07.2006г.

От така установените обстоятелства безпротиворечиво следва, че процесните две будки представляват преместваем обект по определението на § 5, т. 80 от Допълнителните разпоредби на ЗУТ, съгласно която такъв е обектът, който няма характеристиките на строеж и може след отделянето му от повърхността и от мрежите на техническата инфраструктура да бъде преместван в пространството, без да губи своята индивидуализация и/ или възможността да бъде ползван на друго място със същото или с подобно предназначение на това, за което е ползван на мястото, от което е отделен, като поставянето му и/ или премахването му не изменя трайно субстанцията или начина на ползване на земята, както и на обекта, върху който се поставя или от който се отделя. Преместваемият обект може да се закрепва временно върху терена, като при необходимост се допуска отнемане на повърхностния слой, чрез сглобяем или монолитен конструктивен елемент, който е неразделна част от преместваемия обект и е предназначен да гарантира конструктивната и пространствена устойчивост на обекта и не може да служи за основа за изграждане на строеж. В случая една от будките се е ползвала за пропускателен пункт, каквото е обичайното предназначение на този вид обекти и е била поставена за обслужване на металното хале в периода, в който същото се е използвало за автокъща. Несъмнено беше установено, че Разрешение № 5/05.07.2006г. за поставяне на сглобяемо метално хале за автокъща не е предвиждало наличието на две будки, а по схемата, която е част от него, местоположението на разрешената една будка за пропускателен режим е било друго. Поради това, ирелевантен е в случая срокът на действие на посоченото разрешение и не може да се приеме, че същото представлява основание за разполагане на две будки, независимо че едната от тях някога се е ползвала като пропускателен пункт. Съответно, безпредметно е обсъждането на срока на действие на представените разрешение за поставяне и схема.

Съгласно чл. 56, ал. 2 от ЗУТ, условията за издаване на разрешение за поставяне и редът за това се определят в наредба на общинския съвет. Както беше посочено по-горе, в случая процесните обекти са поставени без одобрена схема и разрешение и подлежат на премахване на основание чл. 57а, ал. 1, т. 1 от ЗУТ. Във връзка с доводите на жалбоподателите е необходимо да се отбележи, че характеристиките на обект от вида на процесните предполагат временното му поставяне на определено място и преместването му, когато това място следва да бъде освободено. Те не биват унищожени с премахването им от определено място, а могат да послужат в същия си вид другаде. Поради това, те не могат да се считат трайни подобрения и не са подобрения, извършени от собственика на имота при условията и по реда на чл. 49 от ЗУТ, посочени в чл.22, ал.13 от Закона за общинската собственост. Съответно, фактът на отчуждаване на имота (или част от него), в който са били поставени, е ирелевантен при определяне на стойността им като част от равностойното парично обезщетение за имота. Будките не са част от него, не подлежат на отчуждаване с имота, а собственикът им има възможността да ги премести другаде, без да се засяга правото

му на собственост върху същите преместваеми обекти.

По изложените съображения, като прецени на основание чл. 168, ал. 1 от АПК законосъобразността на оспорения акт, съдът намира, че заповедта е издадена от компетентен орган и в установената форма; при това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и същата е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 от АПК разноските остават за жалбоподателите така, както са направени и следва да бъде уважено искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя в размер на 100 лева съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, издадена на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ. Сумата е дължима на СО, която е юридическо лице съгласно чл.14 от Закона за местното самоуправление и местната администрация.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. М. И., с ЕГН [ЕГН], Р. И. С., с ЕГН [ЕГН] и „Аутостейт“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], против заповед № САГ23-РА-18-53/18.10.2023г. на главния архитект на Столична община.

ОСЪЖДА Н. М. И., с ЕГН [ЕГН], Р. И. С., с ЕГН [ЕГН] и „Аутостейт“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], да заплатят на Столична община сумата 100 (сто) лева – юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

Съдия: